

ZAVRŠEN PRVI
DIO ŠAMPIONATA

Jesen
U znaku
Budućnosti

STRANE 8 | 9

Broj 18 | Podgorica, decembar 2019.
Revija Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore

SELEKTOR MLADE
REPREZENTACIJE CRNE GORE
MIODRAG VUKOTIĆ APELUJE I MOLI

Dajte
šansu
mladima

Strane 4, 5, 6, 7

REGIONALNI
SASTANAK U OHRIDU

Zajedno
smo jači

STRANA 11

A FIFPRO MEMBER
PROMJENE NA ČELU FIFPRO
Van Segelen ustupio
mjesto Baer-Hofmanu

STRANA 14

WORLD BEST XI: Dame na najvećoj sceni

Krajem septembra na gala svečanosti FIFA u Londonu, FIFPRO je tradicionalno proglašio idealne timove godine.

Po 15. put izabrano je 11 najboljih fudbalerica, a četvrtu godinu zaredom proglašen je i najbolji tim fudbalerki.

Ali, dame su se prvi put našle na istoj, glamuroznoj sceni milanske „Skale“ sa muškarcima, što je dokaz ekspanzije ženskog fudbala.

SPFCG godinama promoviše ženski fudbal, a naše fudbalerke su i ove godine učestvovali u globalnoj anketi FIFPRO, što, tradicionalno, rade i naši fudbaleri.

IDEALNI TIM (MUŠKARCI)

GOLMAN Alison Beker (Brazil, Liverpool)

ODBRAÑA Virdžil van Dajk (Holandija, Liverpul), Matajs de Liht (Holandija, Ajaks/Juventus), Marselo (Brazil, Real Madrid), Sergio Ramos (Španija, Real Madrid)

SREDNJI RED Eden Azar (Belgija, Čelsi/Real Madrid), Frenki de Jong (Holandija, Ajaks / Barselona), Luka Modrić (Hrvatska, Real Madrid)

NAPAD Kiljan Mbape (Francuska, PSŽ), Lionel Mesi (Argentina, Barselona), Kristijano Ronaldo (Portugalija, Juventus)

Najbolji igrač: Leo Mesi

IDEALNI TIM (ŽENE)

GOLMANKA Sari van Vendaal (Holandija, Arsenal/ Atletik)

ODBRAÑA Lusi Bronz (Engleska, Olimpik Lion), Nila Fišer (Švedska, VfL Wolfsburg/Linčeping), Keli O'Hara (SAD, Juta Rojals), Vendi Renar (Francuska, Olimpik Lion)

SREDNJI RED Džuli Erc (SAD, Čikago Red Stars), Amandin Anri (Francuska, Olimpik Lion), Rouz Lavel (SAD Vašington Spirit)

NAPAD Aleks Morgan (SAD, Orlando Prajd), Megan Rapino (SAD, Rein FC), Marta Vieria (Brazil, Orlando Prajd)

Najbolja igračica: Megan Rapino

ŽELJKO JANOVIĆ, PREDSJEDNIK SINDIKATA PROFESIONALNIH FUDBALERA CRNE GORE

Ambicioni planovi u 2020. godini za dobrobit fudbalera i fudbala

Poštovani fudbaleri,

Ispraćamo još jednu godinu, u kojoj je Sindikat profesionalnih fudbalera Crne Gore učvrstio svoje pozicije i na domaćoj i na međunarodnoj sceni.

Kao punopravni članovi, učestvujemo u svim akcijama FIFPRO-a, naši delegati prisustvuju najvažnijim sastancima naše krovne organizacije, a i ove godine bili smo aktivni učesnici Kongresa, koji se održao u Sidneju.

Posebno nas raduje što smo bili učesnici regionalnih sastanaka, koji su se u godini na izmaku održali u Sarajevu i Ohridu, jer smatram da dijelimo iste fudbalske probleme.

Ono što nas manje raduje, jeste to što godinama ponavljamo da bi fudbaleri koji igraju u našim klubovima trebalo da insistiraju da potpisuju ugovore, a ne da igraju u nedefinisanom statusu. Razumijemo finansijsku situaciju, shvatamo i da većina klubova jedva sastavlja kraj sa krajem, ali bi međusobno regulisanje odnosa

donijelo korist i jednima i drugima, a izbjegli bi se i problemi, kojih, nažalost, u našem fudbalu još ima.

Zbog toga je najvažnija aktivnost SPFCG u narednoj godini pokušaj da se o ovom problemu razgovara detaljnije i šire.

U narednoj godini imamo još dva regionalna sastanka, jedan u februaru u Zagrebu, a drugi u aprilu, čiji ćemo domaćini biti mi.

Na tim sastancima sigurno ćemo otvoriti ovu temu, a na sastanku koji se održati kod nas, planiramo da pozovemo predstavnike FSCG i naših klubova, kao i predstavnike svih relevantnih institucija, koje bi takođe, mogli da pomognu u rješavanju ovih problema, a sve za dobrobit naših fudbalera i fudbala uopšte.

U tom našem ambicioznom planu, sigurni smo da ćemo imati podršku FSCG i Ministarstva sporta, a nadamo se i da ćemo i sa Ministarstvom finansija naći zajednički jezik i pokrenuti ovu, po nama, vrlo važnu temu.

I za kraj – SPFCG vam želi srećnu i uspješnu 2020. godinu.

SADRŽAJ

**MEGAN RAPINO –
NAJBOLJA FUDBALERKA SVIJETA
ŠAMPIONKA NA TERENU,
BORAC VAN NJEGA**
18-19

**HUMANITARNE AKCIJE NAJBOLJEG
FUDBALERA DANAŠNICE
LEO MESI – DOBROTVOR**

12-13

**ALARM NA APENINIMA
ITALIJA U BORBI
PROTIV RASIZMA**
15

Ljudi koji vode klubove moraju da shvate da su rad sa mlađim kategorijama, forsiranje i afirmacija mlađih fudbalera, jedino rješenje i jedini spas za crnogorski fudbal - i za igrače, i za sam klub, i za reprezentaciju, kaže u razgovoru za „Fer Igru“ selektor mlade selekcije Crne Gore Miodrag Vukotić.

Crnogorski fudbal nalazi se u krizi - liga je po rejtingu tek 50. u Evropi, od ukupno 55, mlađe reprezentativne kategorije postižu loše rezultate, dok je iza seniorske selekcije najslabiji kvalifikacioni ciklus do sada.

Kriza je sveobuhvatna, a tako i treba tražiti rješenja, kako bi se našao izlaz i kako bi za koju godinu bilo bolje, smatra Vukotić.

- Najveći problem koji imaju mlađe reprezentativne selekcije je u tome što fudbaleri premalo igraju

u svojim klubovima, ili imaju slabo takmičenje. Ako igrači od 18 ili 19 godina ne igraju u Prvoj ili Drugoj ligi, onda nemaju adekvatno takmičenje, a to je porazno za fudbalere tog, možda i najvažnijeg uzrasta, jer njima su potrebne utakmice, potrebna im je minutaža i dobra liga. Mislim da i dalje ima talenata kod nas, ali očigledno da sam talenat više nije dovoljan da bi se postalo vrhunski igrač - kaže Vukotić.

Naši mladi fudbaleri uglavnom zaostaju za igračima iz drugih zemalja, što je evidentno u posljednje vrijeme...

- Problem u našim mlađim selekcijama je u tome što igrači fizički zaostaju za vršnjacima - i to ne samo iz najjačih evropskih zemalja i reprezentacija, već i u odnosu na selekcije iz okruženja. Jednostavno, danas se igra totalni fudbal, u oba pravca, prolaze samo kompletни fudbaleri. Naši igrači u mlađim uzrastima, kada se susretaju sa rivalima iz drugih reprezentacija, većinom fizički to ne mogu da isprate, jer nemaju adekvatno takmičenje - kaže Vukotić, nekadašnji trener Mladosti (OFK Titograda), Budućnosti i Rudara.

Rješenje svih mogućih problema svodi se samo na jedno - zaokret politike domaćih klubova i okretanje mlađim fudbalerima.

- Rad u mlađim kategorijama crnogorskih klubova očigledno nije adekvatan i to je najveći problem. Fudbalski savez Crne Gore je krenuo u projekat razvoja omladinskog fudbala i nadam se da će to donijeti rezultat za nekoliko godina. Ali, moramo da budemo strpljivi. Takođe, svi klubovi treba da rade i da se ponašaju po tom programu, jer je sve uzaludno ako se to ne

MIODRAG VUKOTIĆ, SELEKTOR MLADE REPREZENTACIJE CRNE GORE ZA „FER IGRU“

Ljudi koji vode klubove moraju da se okrenu mladim igračima, to je jedino rješenje

Selektor mlade reprezentacije Crne Gore Miodrag Vukotić govori o problemima u crnogorskome fudbalu, radu sa mlađim kategorijama

bude poštovo - napominje Vukotić.

Problem je i u samim igračima...

- I oni moraju da shvate da samo pravim profesionalnim pristupom mogu da nešto naprave i da se probiju na scenu, u konkurenciji koja je zaista žestoka, posebno danas, gdje svi igraju fudbal, gdje se trenira, ulaže i radi na najmoderniji način.

Mlađe fudbaleri, međutim, mora neko da motiviše, da im pruži šansu, ali i da im da dovoljno vremena...

- Ljudi u klubovima moraju da shvate da su rad sa mlađim kategorijama i afirmacija mlađih fudbalera ključni. Da sam ja na čelu nekog kluba, definitivno bih prekinuo praksu vraćanja starijih igrača iz inostranstva. Koliko god oni pravili razliku na terenu

- to je kratkoročno rješenje, a zatvara se prostor nekom mlađem. Na kraju krajeva, ti igrači se više ne mogu ni prodati. Puno je bolje ulagati u mlađe igrače, od čije bi eventualne prodaje kasnije svi imali koristi

- igrač, klub, reprezentacija - stav je Miodraga Vukotića.

Crnogorska liga je jedna od najslabije rangiranih u Evropi, a timovi nisu mlađi, naprotiv...

- Imamo primjer Budućnosti i Sujeske, dva najveća crnogorska kluba, koji imaju najstarije timove u ligi. Tako da dolazimo do situacije da u mlađoj reprezentaciji, gdje treba da budu već formirani igrači, od 20 ili 21 godinu, imamo jednog jedinog fudbalera kojima ima zagarantovano mjesto,

UČINAK U21 REPREZENTACIJE - NEDOSTAJALI DETALJI, ALI SVE SE DEŠAVA S RAZLOGOM

Mlada reprezentacija Crne Gore ostvarila jednu pobjedu, jedan remi i doživjela četiri poraza u prvih sedam kola kvalifikacija za EP 2021, iako ni u jednom meču nije bila inferiorna, pa čak ni protiv Španije u dva navrata...

- Nismo imali ni sreću u nekim mečevima, a sreća je bitan faktor. Najviše žalimo za prvim mečom protiv Kazahstana, koji smo volšebno izgubili - vodili smo, imali šansi, mogli i morali da damo drugi, pa i treći gol. A to je bila prva utakmica u kvalifikacijama, najbitnija.

Kad kažem sreća, mislim na to što smo uoči te utakmice ostali bez sve četvorice igrača koji su trebali da igraju u zadnjoj liniji. I onako mala baza bila nam je dodatno sužena. Ostali smo i bez golmana Carevića, koji je vrlo značajan, iako moram da kažem da je Đukić odradio odličan posao - kaže Miodrag Vukotić, selektor mladih.

Nakon poraza od Kazahstana (2:1), stigla je pobjeda protiv Farskih Ostrva (3:0), potom dva poraza od Španije (po 2:0) i jedan od Sjeverne Makedonije (2:1) kod kuće, te remi u Izraelu 0:0.

- Nešto slično kao protiv Kazahstana, desilo nam se i na utakmici sa Makedonijom. Dvije kardinalne greške, dva gola koja smo primili i stigao je poraz. U Izraelu smo odigrali dobar meč i uzeli bod selekciji koja je prije toga odoljela Španiji.

Takođe, moram da pomenem i naša oba meča protiv Španije, u kojima nismo razočarali, u oba navrata smo igrali dobro, u Podgorici posebno - bili smo ravnopravni skoro 40 minuta, čak i ugrožavali njihov gol, imali šane... Puno detalja nas je dilelilo da ostvarimo mnogo bolje rezultate, ali nije ni to slučajno - ti „detalji“ su se dešavali zbog pada koncentracije, a sve je to posljedica male minuteže, ili neigranja fudbalera u svojim klubovima, samim tim i nedostatka fizičke spreme i samopouzdanja - napominje Vukotić.

DAŠANJI IGRAČI IMAJU BOLJE USLOVE - MI SMO SE UČILI ISPRED ZGRADE, ALI DRUGA SU VREMENA

Današnji fudbaleri, barem u Crnoj Gori, imaju puno bolje uslove nego što je to bio slučaj prije 20, 30 ili 40 godina... Uprkos tome, sve je manje velikih fudbalera.

- Svi iz moje generacije, ali i prije mene, pa i poslije, igrali su od jutra do mraka na poligonima, ispred zgrada, iza zgrada, ispred kuća, na livadama... Tu se učila ona prva, elementarna tehnika. Znam da su se promjenila vremena, da nije kao nekada, da se živi drugačije, ali opet - postoje i te fudbalske škole. Njih neki kritikuju, ali bolje i to, nego ništa. Gdje bi igrala ta djeca - kaže Vukotić.

Današnja djeca imaju bolje uslove, ali manje se igra...

- Sada su mnogo bolji uslovi za treninge nego ranije, kada smo mi igrali fudbal, kada su stasavali Dejo, Peđa, braća Brnović, Drobnjak i mnogi drugi... To je taj paradoks, jer nekada se trenirali na mnogo gorim terenima, uslovi su bili teži, ali su izlazili bolji fudbaleri. Zašto je to tako, nije lako dati jasan odgovor. Definitivno, svi

crnogorski igrači prije 20 ili 30 godina, koji su nosili dres Budućnosti, Sutjeske ili drugih prvoligaških klubova, imali su prednost jer su igrali jako takmičenje. I svi koji su otišli u veće klubove u nekadašnjoj Jugoslaviji, bili su, ako ne najbolji ili među najboljima, onda markar standardni prvotimci - naglašava Vukotić.

A danas...

- Imamo primjer Nikole Krstovića, koji je veliki potencijal, bio je najbolji igrač i najbolji strijelac Crnogorske lige. On ne igra u Zvezdi, bori se za minutažu. I nije jedini primjer...

za kojeg možemo da kažemo da je nosilac igre u nekom crnogorskom prvoligaškom timu! U pitanju je Stefan Milić, kapiten Budućnosti. Svi ostali igraju, pa ne igraju, ulaze sa klupe, ili ne ulaze. Fudbalski savez je uveo pravilo da u timu mora da bude makar jedan igrač mladi od 21 godine i na osnovu svega viđenog pitanje je da li bi taj igrač uopšte bio u timu, da zbog tog pravila ne mora da igra - pita se Vukotić.

Nisu problem samo igrači koji igraju u Crnoj Gori...

- Konkretno u mladoj reprezentaciji, imamo Krstovića iz Zvezde - ne igra u klubu, imamo Carevića, jako talentovanog golmana - ne brani u klubu... I mnogi drugi ne igraju, a i kada igraju, nastupaju u B timovima, u mlađim ekipama. Daleko je to od velike scene, od jakog takmičenja. Igrači nemaju onaj tamičarski stres koji mora da se prode. A kada ti fudbaleri iz inostranstva nemaju

adekvatnu minutažu, šta onda da očekujemo od ovih koji igraju u Crnoj Gori - ističe Miodrag Vukotić. Problem se polako „popoe“ do A reprezentacije Crne Gore, koja je zabilježila najgori rezultat do sada - prvi put je završila kvalifikacijski ciklus bez pobjede.

- Logično je da, kada nemate jaku ligu, kada reprezentativne mlađe kategorije pravilno, ali i da budemo strpljivi. Nadam se da će to doći do svijesti ljudi koji vode klubove, da moraju da se forsiraju mlađi igrači. Ako se bude vodila briga samo o tome kako da se uzmu pare od plasmana u Evropu, kako da se ostvari plasman na prva četiri mesta, onda nam se ne piše dobro - ni dugoročno, ni kratkoročno - zaključuje Miodrag Vukotić.

VEZISTA BUDUĆNOSTI DRAŠKO BOŽOVIĆ

Dupla kruna bi bila vrhunac i moje najveće dostignuće u karijeri

Draško Božović je jedan od najtrofejnijih fudbalera na crnogorskoj klupskoj sceni – osvojio je četiri titule

šampiona (dvije sa Budućnošću, dvije sa Mogrenom) i tri trofeja u Kupu (Lovćen, Rudar, Budućnost).

Na crnogorskim terenima je, s manjim

ili dužim prekidima, prisutan već 13 godina, igrao je i za reprezentaciju, seniorsku i mlađu, nosio je dres šest domaćih klubova, tri puta je išao u inostranstvo,

tri puta je biran u idealni tim prvenstva u izboru SPFCG, ali još nije uspio da uradi ono što može ove sezone – da osvoji duplu krunu.

ISPUNIO SAM FUDBALSKI SAN, A SAM SAM KRIV ŠTO NISAM URADIO JOŠ VIŠE

Da može da vrati film, Draško Božović kaže da bi promjenio neke stvari u karijeri, da bi u pojedinim situacijama drugačije postupio...

- Mislim da ne govorи istinu igrač koji kaže da ni za čim ne žali u karijeri. Naravno da bih s ove distance drugačije uradio neke stvari. Nešto bih prečutao, pomjerio se, pustio da stvari idu drugačijim tokom. Ali, takav sam, temperamentan, nisam dao na sebe, tražio sam pravdu – to sam jednostavno bio ja. I mislim da bih imao bolju karijeru da sam u nekim trenucima bio malo mudriji i smireniji, ali ne treba žaliti za onim što je prošlo – kaže Božović.

Odigrao je tri meča za seniorsku reprezentaciju Crne Gore.

- Mogao sam da ih odigram puno više. Zašto nisam – to je moja krivica. Ali, i ta tri meča su bila vrhunac moje karijere. San svakog igrača je da nosi dres svoje zemlje, a ja sam svoj fudbalski san ispunio.

VAŽNA ULOGA SINDIKATA

Prisutnost i angažman Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore (SPFCG) na domaćoj fudbalskoj sceni je za svaku pohvalu, kaže Draško Božović.

- Važno je da budemo jedinstveni – ko će nam pomoći, ako ne pomažemo sami sebi? Lično, nisam imao razloga da tražim pomoć od čelnika Sindikata, jer nisam imao sporove sa klubovima, ali iz iskustva mojih kolega znam da je Sindikat uvijek na usluzi i da može puno da pomogne. Svuda na svijetu uloga Sindikata fudbalera je vrlo jaka i mislim da igrači u Crnoj Gori to treba još više da shvate. Za pohvalu su i razne akcije Sindikata – od ljetnjih turnira zahvaljujući kojima su mnogi igrači našli angažmane, pa sve do izbora najboljeg tima i najboljeg fudbalera.

Pomoću tih nagrada, dodatno se valorizuje sve što igrači urade na terenu, a to je vrlo značajno – smatra Draško Božović.

Njegova Budućnost obilježila je jesenju polusezonu, zauzela je prvo mjesto u Telekom 1. CFL sa osam bodova više u odnosu na Sutjesku, aktuelnog šampiona, a plasirala se i u polufinale Kupa.

- Osvajanje duple krunе bilo bi vrhunac moje karijere i definitivno najveći uspjeh – kaže Draško Božović za „Fer Igru“.

Puno toga je prebacio preko glave, mnogo prošao u fudbalu, igrao je i u Izrealu, Sloveniji i na Kosovu, a tek mu je 31 godina.

U Božovićevom slučaju, ovo „tek“ ima drugačiji smisao – iza njega je, naime, jedna od najboljih polusezona u karijeri, koju je završio sa impresivnim brojkama od devet golova i 10 asistencija u prvenstvu i u Kupu, iako je vezni igrač.

- Dobro sam se spremio, zaobišle su me povrede, a mislim i da sam potpuno sazreo kao fudbaler i kao ličnost. Sve su to razlozi odlične polusezone, vjerovatno i najbolje do sada – ističe Božović.

Fudbal je, međutim, kolektivna igra, pa vezista Budućnosti posebno napominje dorphinos cijele ekipe...

- Ništa ne bih mogao da nisam imao odličnu saradnju sa saigračima, sa stručnim štabom. Imamo atmosferu koja može samo da se poželi, gdje su svi stavili učinak tima ispred ličnog učinka i mislim da je to naš najveći adut u borbi za trofeje.

Više od dvije godine Budućnost je gledala u leđa najvećem rivalu, zaostala na tebeli, a stvari su se promijenile ove jeseni.

- Nije bilo lako, ni navijačima, ni ljudima u klubu, a posebno ne nama igračima. Sutjeska je naš najveći rival i bila je dvije godine ispred nas, rekli smo na početku sezone da ćemo dati sve od sebe da se to promijeni. Uspjeli smo, prvi smo na polusezoni, imamo lijepih osam bodova prednosti i uradićemo sve da na proljeće nastavimo sa dobrim igrama.

Budućnost je ove jeseni igrala mnogo stabilnije nego prošle sezone.

- Mislim da smo bili pametniji. Nismo paničili ni kada su nailazile krize, jer smo znali da imamo kvalitet i da će sve proći. Ključna je bila serija u decembru – to je i mjesec koji nas je koštao prošle sezone. Naravno, pomoglo nam je i iskustvo, kao i to što se dobro pozajmimo, jer ovo je, uz male promjene, tim koji je već duže na okupu – zaključuje Božović.

Značajne novine izmijenjenog Pravilnika o registraciji, statusu i transferu igrača

Problem poštovanja prava igrača često je, tokom trajanja Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore, bio u glavnom fokusu, s obzirom da je fudbalski ambijent Crne Gore u konstantnom razvoju i da se pravna infrastruktura još izgrađuje, iako su učinjeni veliki koraci u pravcu unapređenja.

Ugaoni kamen pravne strukture fudbalske igre u crnogorskom fudbalu predstavlja Pravilnik o registraciji, statusu i transferu igrača, s obzirom na to da isti propisuje najveći broj materijalno-pravnih pravila ponašanja igrača i fudbalskih klubova, zbog čega i ima veliki značaj u korpusu propisa koji uređuju pravne odnose u fudbalu, a ujedno zavređuje i najveću pažnju kako igrača, tako i klubova.

Zbog toga je poželjno da svaki akter fudbalske igre, bilo da je igrač ili rukovodilac fudbalskog kluba, detaljno bude upoznat sa ovim Pravilnikom.

Tokom juna 2019. godine FSCG je donio izmjene i dopune pomenutog Pravilnika o registraciji, statusu i transferu igrača, kojim su znatno unaprijedeni segmenti pravnog odnosa između igrača i fudbalskih klubova i razjašnjene određene nejasnoće koje je prethodna verzija Pravilnika nosila u sebi, a koje su često kreirale probleme u praksi, prilikom primjene Pravilnika.

Ovim izmjenama, po mišljenju SPFCG učinjen je korak dalje i postignut značajan balans prava u relaciji igrač-klub, zbog čega je realno očekivati da će ovaj propis umanjiti sporne situacije koje nastaju u praksi i samim tim spriječiti pravne sporove.

Same izmjene Pravilnika generalno su u usmjerene ka što većoj harmonizaciji ovog dokumenta sa FIFA Pravilnikom o registraciji, statusu i transferu igrača, čime se željela ostvariti jednoobraznost pravila koja važe na nivou FIFA. Akcenat spomenutih izmjena Pravilnika stavljen je na ugovoarnoj stabilnosti, načinu raskida ugovora, uticaju treće strane, što su sfere koje su

Piše: **Filip Jovović**
advokat

najviše problematizovane u prošlosti od strane igrača i zbog čega je bilo neophodno da se izvrše odredene korekcije, kako bi se postojeće dileme otklonile.

Međutim, prije upoznavanja sa najznačajnijim izmjenama Pravilnika, valja podsjetiti na određene njegove norme, koje su, sasvim sigurno, interesantne za same igrače i spoznaju njihovih prava, a kako bi se i na ovaj način dao doprinos edukaciji igrača po pitanju njihovih prava u fudbalu.

Tako, treba napomenuti da igrači mogu biti registrovani samo tokom registracionog perioda i to tokom: ljetnjeg koji počinje poslije završetka takmičarske sezone i po pravilu se završava prije početka naredne takmičarske sezone, s tim što ne može trajati duže od 12 nedjelja, kao i tokom zimskog koji je, po pravilu, u sredini takmičarske sezone i koji ne može trajati duže od četiri nedjelje.

Izuzeci od ovog pravila postoje u situaciji kada profesionalnom igraču istekne ugovor prije isteka registracionog perioda, u kom slučaju se za jedan klub može registrovati samo jedan igrač i to u periodu od 30 dana od dana isteka ljetnjeg registracionog perioda, zatim u situaciji, kada je krivicom klu-

ba, profesionalnom igraču raskinut ugovor iz opravdanog razloga sa ograničenjima iz čl. 8 Pravilnika (Igrač može biti registrovan najviše za tri kluba u toku jedne takmičarske sezone. Tokom ovog perioda igrač ima pravo nastupa na službenim utakmicama samo za dva kluba), te u situaciji kada se igrač prvi put registruje. Mimo ovih slučajeva, nije moguće promijeniti klub.

Nadalje, značajno je navesti i to da se svaki prelazak u drugi klub vrši putem ispisnice, a u slučaju prelaska u klub koji se nalazi na teritoriji drugog saveza, putem brisovnice. Ta dva dokumente su dužni da izdaju klub (ispisnicu), odnosno fudbalski savez (brisovnicu).

U proteklom periodu jedno od najčešćih pitanja koje su igrači postavljali SPFCG-u bilo je pitanje šta ako klub odbije da izda ispisnicu, tj. da li je onda spriječen legalan prelazak u drugi klub. Iako je pravilo o postupanju u ovakvim slučajevima postojalo i u prethodnoj verziji Pravilnika, u sadašnjem tekstu je dodatno poboljšana stilizacija, pa je tako u čl. 16 normirano da se registracija igrača koji je u ljetnjem registracionom periodu stekao uslove za promjenu kluba, a nije dobio ispisnicu ili brisovnicu koje mu klub i nadležni organ nisu mogli uskratiti, biće izvršena bez ispisnice, odnosno brisovnice, pod uslovom da novi klub umjesto ispisnice dostavi kopiju zahtjeva kojim je igrač tražio ispisnicu sa dokazom da je isti dostavljen klubu, a ako mijenja teritoriju udruženja i brisovnicu, odnosno kopiju zahtjeva sa dokazom da je tražio brisovnicu.

Kao što je rečeno u prethodnom dijelu, Pravilnik je donio dosta izmjena, ali na ovom mjestu bi izdvjajili Glavu IX – Održavanje ugovorne stabilnosti, gdje je sada prepoznata raspolaganja pojava zaključivanja Aneksa ugovora o profesionalnom igranju, koji često nisu bili ovjereni, tako da je sada ustavljena obaveza da se takvi akti moraju ovjeriti u roku od 5 dana, s tim što se mogu priznati i takvi akti, koji nisu dostavljeni na ovjeru, ali bi u tom slučaju klub bio disciplinski gonjen zbog nepoštovanja navedene odredbe.

Dakle, precizirano je da nepostoji način blokade izdavanja ispisnice i mogućnost učenjivanja igrača njenim izdavanjem i jasno predviđen manir kako svaki igrač može tražiti da mu se ispisnica izda, što je, van svake sumnje, progresivno rješenje koje je postojalo i u ranijoj verziji Pravilnika, ali je poslednjim izmjenama dodatno pojašnjeno.

Takođe, vrijedno je napomenuti i šta radi u slučaju odustanka igrača od prelaska u drugi klub, pa tako čl. 52 predviđa da igrač koji je dobio ispisnicu od svog kluba, pa uz pisano saglasnost kluba za koji je potpisao prijavu, odustane od prijave prije nego što je ta registracija izvršena, može se vratiti u prethodni klub u toku registracionog perioda i steći pravo nastupanja od trenutka kada nadležni registracioni organ odlukom konstatiše odustajanje od prijave za drugi klub. Igrač koji je uzeo ispisnicu i brisovnicu, a nije se prijavio za drugi klub, može se vratiti u prethodni klub u toku registracionog perioda i odmah steći pravo nastupanja. Najzad, igrač koji je otišao u inostranstvo i za kojeg je izdat ITC, a klub iz inostranstva u međuvremenu odustane od njegove registracije, može ponovo biti registrovan za klub u Crnoj Gori, pod uslovom da dostavi dokaz o tome da nije registrovan u inostranstvu i da nije proteklo više od 30 (trideset) dana od dana isteka ljetnjeg ili zimskog registracionog perioda koji je utvrdio FSCG, i da klub koji podnosi prijavu nije iskoristio pravo na registraciju igrača iz člana 10 ovog Pravilnika.

Naročito, slučaj da klub nezakonito propusti da isplati igraču najmanje dva mjeseca primanja na njihove datume dospjeća, smatra se opravdanim razlogom za raskid ugovora. Dakle, nekada je propuštanje isplate primanja bilo rezervisano za najmanje tri mjeseca, a sada je to smanjeno na dva mjeseca primanja, što je svakako prilog dodatnoj zaštiti igrača.

Najznačajnija novina predmetnih izmjena Pravilnika u pogledu raskida ugovora, ipak, predstavlja Odjeljak 7 – Jednostrani raskid ugovora gdje se Pravilnik FSCG u potpunosti približava FIFA Pravilniku o statusu i transferu, budući da se uvodi vanskudski način raskidanja ugovora uz mogućnost strane koja osporava raskid da zahtijeva od nadležnog organa da utvrdi osnovanost tog raskida. Sumarno predstavljeni, svaki igrač ili klub koji raskida ugovora iz opravdanog razloga, više neće morati da podnosi tužbu za raskid Arbitražnom sudu FSCG, već će to moći da uradi dostavljanjem drugoj strani obaveštenja o raskidu koje mora sadržati i razloge za raskid, pri čemu je, prije toga, dužan da drugoj strani ostavi rok od 15 dana za naknadno ispun-

jenje obaveze. Strana koja smatra da raskid nije opravдан, dužna je da u roku od 3 (tri) dana od dana prijema obaveštenja o raskidu podnese tužbu Arbitražnom sudu FSCG. Ukoliko klub podnese pomenutu tužbu, to će suspendovati mogućnost igrača da bude registrovan za drugi klub, sve dok traje postupak pred sudom, ali s obzirom da sud odluku po tužbi mora donijeti u roku od 30 dana (što je, takođe, bitna novost), ova privremena nemogućnost registracije neće drastično ošteti prava igrača na prelazak u drugi klub.

Izmjene Pravilnika normiraju i pitanje dospjelih novčanih obaveza, pri čemu naznačavaju da se činjenje dospjelim, vrši na način što se klubu ostavlja rok od 15 dana za ispunjenje, putem pisanih upozorenja, te da se kašnjenje sa plaćanjem obaveza više od 30 dana može sankcionisati disciplinskim mjerama.

Sve navedeno, dakle, izuzetan je doprinos ubrzavanju rješavanja problema raskida ugovora, jer će se na ovaj način mnogo ekspeditivnije okončavati sporni momenti između kluba i igrača, što je do sada bio veliki problem, budući da su postupci povodom raskida trajali i po nekoliko mjeseci. Sada je to sve svedeno na 30 dana za donošenje odluke i taj rok predstavlja sasvim prihvatljiv kompromis između potrebe igrača ili kluba da rješe pitanje raskida i kompleksnosti pravnog pitanja koje taj raskid postavlja ispred suda.

I poslednje, ali ne manje bitno, izmjene Pravilnika uređuju i pitanje treće strane, unošenjem odredbe da nijedan klub ili igrač ne mogu zaključiti ugovor sa trećom stranom po kome ta treća strana ima pravo da učestvuje u naknadi koja je vezana za budući transfer igrača iz jednog kluba u drugi, što je vitalan iskorak, budući da su ovakvi ugovori, dosta često, bili „kamen u vratu“ samim igračima (slučaj Stefana Savića). Sada je eliminisana ta mogućnost.

Niko više, ko bude htio da sponzoriše igrača ili mu to sponzorstvo bude nametnuto, neće moći da crpi prava iz tako zaključenog ugovora, tako da će igrači moći da budu reiksirani takvih mešetarskih nameta.

Prethodno iznijeto samo je mali, ali po našem mišljenju, najvažniji dio sada važećeg Pravilnika, i slobodno možemo reći da su, trenutnim Pravilnikom, prava igrača, ali i klubova, uzdignuta na mnogo veći nivo, što će, vjerujemo, i praksu ubrzati pokazati.

Leo Messi i njegove igre odavno su ušle u legendu, Argentinac je jedan od najvećih sportskih fenomena koje je svijet ikada vidio.

Njegovi golovi, driblinzi, kontrola lopte – njegovo umijeće iz utakmice u utakmicu oduševljava ljubitelje fudbala...

Ali, ono što se malo zna i o čemu se i malo priča jeste njegov značajan humanitarni rad.

Podstaknut sopstvenim iskustvom kada je kao dječak imao probleme sa hormonima rasta, zbog čega se, između ostalog, preselio iz Rosarija u Barselonu, on obezbeđuje pomoć djeci širom svijeta kroz "Fondaciju Leo Messi", kao i kroz aktivnosti koje obavlja kao ambasador UNICEF-a.

Sve je počelo 2007, kada je čuvena Barsina desetka, odlučila da osnuje sopstvenu humanitarnu organizaciju.

Tada je posjetio bolnicu u Bostonu, tokom Barselonine američke turneje, i u suzama izašao iz ustanove za liječenje djece koja bojuju od kancera.

"Shvatio sam koliku važnost imaju javne ličnosti i koliko je nama lakše da pomognemo. Zapravo, jedan njihov osmjeh i radost koju sam im izmamio, potpuno su me promijenili. Ta djeca su bila najveći borci koje sam vidoio. Ja sam imao sreću da postanem ono što želim, moja obaveza je da pomognem drugima da pokušaju da ispune svoje snove", kazao je Messi.

"Zbog toga sam odlučio da osnujem 'Fondaciju Leu Mesi'. Uradicu koliko mogu da usrećim djecu i radiću to sa istom snagom i posvećenošću kao kada igram fudbal".

Slogan Mesijeve fondacije je "Izabereti da vjeruješ", a glavni ciljevi su da se pomogne djeci, svih nacionalnosti, koja se liječe od raznih bolesti, da se promovišu zdravi stilovi života, ali i da se novčano pomognu porodice bolesne djece.

Fondacija ima sjedište u Argentini i Španiji, a trenutno je u toku najveći njen projekat – izgradnja novog pedijatrijskog centra, jednog od najvećih u Evropi, u sklopu bolnice Sant Joan u Barseloni, vodeće institucije u liječenju djece oboljele od kancera.

Troškovi izgradnje su oko 35 miliona eura, a otvaranje se očekuje u drugoj polovini 2020. godine.

Od 2014. godine, "Fondacija Leo Messi" je glavni finansijer Specijalne Olimpijade, organizacije koja okuplja djecu sa posebnim potrebama i invaliditetom, a koja se bave sportom.

Više puta Messi je posjećivao manifestacije te organizacije, družio se sa takmičarima, a na društvenim mrežama, slavni Argentinac

HUMANI RAD NAJBOLJEG FUDBALERA SVIJETA

Dobročinstva Lea Mesija

Fondacija ima sjedište u Argentini i Španiji, a trenutno je u toku najveći njen projekat – izgradnja novog pedijatrijskog centra, jednog od najvećih u Evropi, u sklopu bolnice Sant Joan u Barseloni, vodeće institucije u liječenju djece oboljele od kancera.

vrlo često dijeli poruke kroz hashtag #messiisalwayswithus.

Ove godine, Mesijeva fondacija je počela saradnju sa "Fondacijom Josep Kareras", a koja promoviše istraživanja o sprječavanju leukemije kod djece školskog uzrasta.

Mesi novčano pomaže tu fondaciju, a promoviše i slogan 'No Child With Leukemia' (nijedno dijete sa leukemijom).

Nedavno je Mesijeva humanitarna organizacija uplatila i 220 hiljada eura bolnici Sant Joan, koja sprovodi istraživanja i bavi se liječenjem rijetke, ali veoma teške bolesti RMS – kancer kostiju, koju sve češće dobijaju adolescenti. On će novčana sredstva za tu namjenu uplaćivati i u naredne četiri godine.

Mesi je ambassador UNICEF-a od 2010. godine, mada je prvu zajedničku aktivnost da tom organizacijom imao još 2004.

Prije devet godina, posjetio je Haiti, nakon što je tu karipsku zemlju pogodio katastrofalni zemljotres.

Zatim je 2015. godine finansijski pomogao izgradnju nekoliko medicinskih ustanova u Nepalu, koji je, takođe, pretpio ogromnu štetu u razornom zemljotresu.

Iste godine donirao je 330 hiljada eura

španskoj humanitarnoj organizaciji "Un Sol Para Los Chicos" (sunce za djecu).

Jedna od najvećih Mesijevih humanitarnih akcija obavljena je u Siriji, gdje je

pokrenuo akciju "Povratak školi", tako što je novcem svoje fondacije finansirao rekonstrukciju škola, koje su porušene tokom rata.

Takođe, oko 250 hiljada eura je uložio u izgradnju pumpi za vodu u Keniji.

Vjerovatno najpoznatije humano djelo fudbalskog mađioničara, a o kome je cijeli svijet pričao, bio je susret sa šestogodišnjim avganistanskim dječakom Murtazom Ahmadijem.

Dječak, rođen u ekstremnom siromaštvu, snimljen je kako, kao improvizovani dres, nosi plavo-bijelu plastičnu kesu na kojoj je ispisano Mesijev ime.

Snimci su obišli svijet, a Messi je malom Murtazi poslao originalni Barselonin dres, kao i novčanu pomoć.

Njih dvojica sreli su se zatim u Kataru, gdje je Barselona igrala prijateljski meč sa Al Ahlijem...

Ovo su samo zvanične Mesijeve humanitarne akcije, a pretpostavlja se da za mnoge Argentinac i ne želi da zna šira javnost.

U Argentini se piše da velika novčana sredstva Messi donira svom rođnom gradu Rosariju, koji je odavno napustio, ali koji mu je u srcu, i u kome se vjenčao sa dugogodišnjom djevojkom Antonelom.

PROMJENE NA ČELU FIFPRO

Nova energija: Van Segelen ustupio mjesto Baer-Hofmanu

Nakon skoro tri decenije koje je posvetio brizi o fudbalerima, Teo van Segelen od 1. januara neće biti generalni sekretar FIFPRO organizacije, a na tom mjesto naslijediće ga Jonas Baer-Hofman.

Van Segelen je odluku o povlačenju saopštilo na Generalnoj skupštini, koja je održana u Sidneju.

On je 1992. godine postavljen na čelno mjesto Međunarodnog sindikata fudbalera, imao je ključnu ulogu u razvoju ove organizacije, koja danas ima 65 članica i zastupa preko 65.000 fudbalera širom svijeta.

“Ovaj posao sam radio samo sa jednim ciljem – da se borim za prava igrača svuda na svijetu. Ponosan sam što smo za 25 godina napravili istinsku globalnu sindikalnu mrežu sa kojom sarađujemo. Imali smo velike uspjehe, a najveći je svakako to što je slučaj Žan Mark Bosmana dozvolio fudbalerima da imaju slobodu kakvu nikada ranije nisu imali”, kazao je Van Segelen.

Njegov nasljednik Jonas Baer-Hofman je član FIFPRO menadžerskog tima za strateške odnose, a ujedno je bio generalni sekretar FIFPRO Evropa u minule dvije

NOVI LOGO FIFPRO – STISNUTA PESNICA

Pored promjena na čelu, FIFPRO je napravio i promjene i u brendingu. Predstavljen je novi logo organizacije – savremenog dizajna, u kome se slova F i P uklapaju tako da stvaraju stisnutu pesnicu, simbol sindikalnog pokreta.

A FIFPRO MEMBER

godine.

Sa Van Segelenom je učestvovao u svim vodećim razgovorima sa najvažnijim akterima u svijetu fudbala, a sarađivao je sa članicama FIFPRO na svim kontinentima.

“Ova uloga je velika odgovornost i velika šansa u vrijeme rapidnih promjena u profesionalnom fudbalu. FIFPRO je nevjerovatna pokretačka snaga i glas igrača, a mi ćemo nastaviti da jačamo naše kapacitete kako bi se nosili sa moćnim snagama – i dobrim i lošim – u fudbalu. Igrači moraju da budu u centru naših interesovanja po svim pitan-

jima – od polne ravnopravnosti i kalendara takmičenja, do pravila u transferima i ljudskih prava”, kazao je Baer-Hofman.

U cilju jačanja aktivnosti i da bi se kreirali veći kapaciteti u podršci sindikalnim organizacijama, novi generalni sekretar imaće dva zamjenika, Sajmona Kolisima i Stefana Burkaltera.

Kolisimo, bivši reprezentativac Australije, radio je u glavnoj kancelariji FIFPRO od februara ove godine, a predstavlja je Sindikat profesionalnih fudbalera Australije punih 15 godina, od čega deceniju kao predsjednik. Tokom njegovog mandata uspostavljeni su kolektivni ugovori za fudbalere i fudbalerke u nacionalnim timovima. Bio je savjetnik FIFPRO Azija posljednjih nekoliko godina.

Burkalter je 20 godina radio u Sindikatu profesionalnih fudbalera Francuske (UFNP), kao šef pravnog sektora i savjetnik predsjednika.

Usko je sarađivao sa FIFPRO, a prije 15 godina je inicirao dijalog sa FIFA, UEFA i ostalim značajnim fudbalskim faktorima. Takode je od 2007. godine bio generalni sekretar FIFPRO Afrika.

Zvaničnici italijanske fudbalske lige rade na razvijanju tehnologije prepoznavanja lica kako bi identifikovali navijače odgovorne za rasističke uvrede.

Na utakmicama italijanske lige mnogo je incidenata navijača i uvreda na rasnoj osnovi, a nedavno je svih 20 klubova Serije A priznalo probleme i obvezalo se na rješavanje.

“Radimo na razvijanju softvera za prepoznavanje lica, koji bi se koristio unutar stadiona. Još čekamo dozvolu vlasti za zaštitu privatnosti, ali trebalo bi da je dobijemo uz pomoć vlade. Kada te slike budu dostupne, klubovi će morati direktno da reaguju”, rekao je izvršni direktor Serije A Luiđi De Siervo.

Navijači su ove sezone tokom utakmica na rasnoj osnovi vrijedali tamnopute igrače Romelu Lukaku, Franka Kesija, Ronaldu Vieiru i Marija Balotelija, kao i Miralema Pjanića, koji je Bosanac.

Liga je izabrala po jednog igrača iz svih 20 klubova da se priključe timu protiv rasizma.

“Uradićemo za dvije godine ono što je (bivša britanska premijerka Margaret) Tačer uradila za 10”, rekao je De Siervo, ukazujući na borbu protiv huliganizma na engleskim stadionima osamdesetih godina prošlog vijeka.

Time je Italija konačno krenula u rješavanje problema koji posljednjih godina urušavaju ugled Serije A, ali i cijele Italije.

“Mislim da nismo svi spremni da sagledamo problem i da mu se suprotstavimo na isti način”, rekao je Damjano Tomazi, predsjednik Udruženja italijanskih fudbalera.

“Mislim da nije svako svjestan da je ponašanje navijača neprihvatljivo”.

“Uvjek se neko nađe da kaže: ‘Da, ali to nije rasizam. Da, ali to je samo jedna osoba. Da, ali, to nisu uvrede. Da, ali ne možete sprječiti nekoga da govori to što želi na stadionima’. Previše je tih ‘da, ali’,” rekao je Tomazi.

Problem na italijanskim stadionima je, međutim, očigledan.

“Poslije tri godine sam se vratio u Italiju i primijetio da je situacija gora nego što je bila. Ako u Engleskoj neko uvrijeđi nekoga, plati tako što ode u zatvor i bace ključ u rijeku. Zato je u Engleskoj fudbal često porodična svetkovina”, rekao je Antonio Conte, trener Inter-a.

ITALIJA U BORBI SA RASIZMOM: Potrebna je hrabrost i snaga da kažemo dosta

“Pravila postoje, potrebno je samo da se sprovode. Ne možemo da sjedimo i da mjesecima pričamo kako da riješimo problem. Znamo kako – potrebno je samo da imamo hrabrosti i snage, a iznad svega želje da kažemo tim ljudima da im nije mjesto na stadionima i u fudbalu”, kazao je Damjano Tomazi, predsjednik Udruženja italijanskih fudbalera

Navijači Fiorentine su poznati i po tome što slave tragediju na Hejselu, u kojoj je 1985. godine poginulo 39 navijača, uglavnom Juventusovih, koji je najveći rival “ljubičastih”.

“Uvrede su postale dio navijačke kulture, nažalost”, kazao je Tomazi.

Upustva FIFA su takva da sudija, ako se sa tribina čuju rasističke uvrede sudija može da zaustavi igru i traži obavještenje da se takva skandiranja zaustave. Ako se nastave, sudija može da prekine utakmicu i pozove igrače da napuste teren dok uvrede ne prestanu. Ako ni to ne doneše rezultat, sudija može da prekine utakmicu.

“Pravila postoje, potrebno je samo da se sprovode. Ne možemo da sjedimo i da mjesecima pričamo kako da riješimo problem. Znamo kako – potrebno je samo da imamo hrabrosti i snage, a iznad svega želje da kažemo tim ljudima da im nije mjesto na stadionima i u fudbalu”, zaključio je Tomazi.

FABIO MAČELARI – JEDAN OD ONIH KOJI JE POGREŠNO SHVATIO FUDBAL

Pekara i šuma poslije glamura Serije A

Odigrao je preko 200 utakmica u Seriji A, 2000. godine Inter ga je doveo za sedam miliona dolara, što je bila izuzetno respektabilna suma za jednog igrača u to vrijeme...

Danas Fabio Mačelari nema ništa, a ima sve – radi u pekari i kao drvosjeća, ne zato što je to htio, već zato što je bio primoran, zbog grešaka koje je napravio.

I njegova priča je poučna za sve one koji misle da je slava vječna, a da se uspjeh mjeri samo novcem.

“Toliko sam novca potrošio koliko običan čovjek ne bi mogao za četiri života. Toliko toga sam pogrešno uradio, žalim zbog svega, ali sam srećan što sam uspio da se izvučem”, kazao je Mačelari za italijanske medije.

Profesionalni fudbaler – zanimanje koje nosi mnogo prednosti, ali i izazova. Mačelari nije mogao da im se odupre...

“Imaš 23-24 godine, mnogo novca i uhvatiti te ludilo. Noćni izlasci, provodi, žene, kazino... Uz sve, i alkohol, pa i droga...”, priča iskreno sada 45-godišnji Mačelari.

Posebno je pretjerivao kada je došao u Inter, gdje su ga čekali, između ostalih – Ronaldo, Pirlo, Zanetti...

“Došao sam u veliki klub i umjesto da zgrabim šansu života, ja sam je upropastio. Ostajao sam cijelu noć u gradu, kasnio na treninge... Fudbal mi nije značio ništa, samo izvor prihoda, koji su se polako točili”.

Već naredne godine je otišao u Bolonju, u zamjenu za Džonatana Binota, ali je doživio tešku povredu koljena i nije odigrao nijednu utakmicu.

dan meč za novi klub.

“Naravno da tijelo nije moglo da izdrži napore”, kazao je Mačelari.

U oktobru 2002. godine Bolonja je sa njim raskinula ugovor i od tada počinje konačan sunovrat.

Vratio se u Seriju B, u Kaljari, za znatno manje novca, a onda išao sve niže – od Serije C, do amaterske lige...

“A živio sam istim načinom života, sve dok nisam ostao bez novca”, kazao je Mačelari.

Njegova fudbalska karijera je završena 2010. godine.

“Prvo sam morao da sredim život, pa da vidim kako dalje”.

Ostao je da živi u Bobiju, mještašcu na sjeveru Italije, gdje je posljednji put i igrao fudbal, u nižerazrednoj ekipi Bobijeze.

“Tu sam stekao prijatelje i otvorio novu stranicu. Zaposlio sam se u pekari, koja, naravno, nije moja, već jednog od momaka iz Bobija. Ako nisam u pekari, onda sam u šumi, sjećem drva. Daleko sam od svega gdje sam nekada bio, ovde sam našao mir i ljude koji žele da mi pomognu. Da li bih vratio vrijeme da mogu? Ne znam, možda bih, ali srećan sam sada”, rekao je Mačelari.

U fudbalu nije odavno, ali priznaje da bi želio da se vrati...

“Fudbal je lijep, ako se iskoristi na pravi način. Znam da ne ulivam povjerenje, nakon svega kroz šta sam prošao i kako sam se ponašao, ali sada sam drugi čovjek i može mi se vjerovati”, rekao je Mačelari.

Sadio Mane je proglašen za najboljeg igrača novembra u Premijer ligi, a samo nekoliko dana ranije zauzeo je četvrti mjesto na listi najboljih igrača svijeta u anketi „Frans fudbala“, koji dodjeljuje Zlatnu loptu.

„Mislim da je sramota da je Mane tek četvrti“, kazao je najbolji od svih Leo Messi, koji je Senegalcu u izboru FIFA za nagradu „The Best“ dao maksimalnih pet bodova.

Kada Messi nekog proglaši za najboljeg, a s obzirom na to kakve je Argentinac postavio standarde u svjetskom fudbalu, onda je taj igrač zaista poseban.

A Mane od dolaska u Liverpool samo raste, napreduje, bolji je iz meča u meč...

Za čovjeka koji ga je otkrio, dok je igrao u nižim francuskim ligama, Maneov fudbalski razvoj je sve samo ne neočekivan.

„Sadio je sigurno jedan od najboljih igrača današnjice i nevjerojatna fudbalska priča“, kazao je Kristof Fojnd, sportski direktor Salzburga.

Mane je postao primjer kako funkcioniše austrijski klub – potraga na svim djelovima planete za talentima, kojima nude platformu sa koje se može doći u srušnu.

U Mocartovom gradu stasavaju nebrušeni dijamanti, tamo se bruse i fudbalski poliraju, postaju sjajni i

SENEGALAC JE IZ TREĆE FRANCUSKE LIGE STIGAO DO ZVIJEZDA

Put Sadija Manea i vizija Salzburga: TAKO SE STVARA VELIKI IGRAC

spremni da idu dalje.

„To je naša priča, na koju smo ponosni. U našem skouting timu rade ljudi koji znaju posao i ciljnju grupu – 16, 17, 18, 19, maksimum 20 godina. I znaju šta traže od igrača – brzinu, inteligenciju, dobar mentalitet, karakter, zdravo razmišljanje...“, objašnjava Fojnd.

Sadio Mane ima sve te osobine, koje je Fojnd primijetio 2011. godine dok je nastupao za Mec.

Fojnd je viđao nešto što drugi nisu, jer je Mane, tada 19-godišnjak, na 19 mečeva u francuskoj drugoj ligi postisao samo dva gola, a njegov tim ispođao u treću diviziju.

Na početku sezone 2012/13, u trećoj ligi Francuske, Mane je upisao jedan pogodak na tri meča, ali je Salzburg odlučio da „rizikuje“ – za trećeligaškog igrača ponudio je četiri miliona eura i doveo ga na istočne Alpe.

„Sadio je vjerovatno igrač koji je sa najmanje tačke dosegao najveće visine.

Mi smo vidjeli veliki potencijal – kako se kreće, koliko je brz, kako želi gol... Kada smo razgovarali sa njim vidjeli smo koliko je posvećen i koliko želi da napravi naredni korak. Kada smo razgovarali oči u oči bilo je jasno da je odlučan, ali nije bilo lako da napravi promjenu. Druga zemљa, drugačiji jezik, drugačija kultura... Bilo je zaista interesantno gledati ga kako napreduje“, kazao je Fojnd.

Velike igrače od ostalih odvajaju često sitnice...

„Za mene je važniji mentalni sklop od talenta. Dobro, vidi se da je neko dobar, da je brz, vidi se da se kreće kako treba, ali – kakav je van terena, kakav je saigrač i kakav odnos ima sa ostalim momcima, kako reaguje na poraz... To su, za mene, vrlo važne karakteristike, možda i važnije od igranja fudbala“, objašnjava Fojnd.

Mane se Salzburgu odužio sa 45 golova na 87 mečeva, prije nego što je 2014. godine otišao u Sautempton za 13 miliona eura.

I „sveti“ su napravili pravi izbor, jer je Mane dvije godine kasnije prešao u Liverpool za 40 miliona.

Sjajno je prošao i Liverpool, za zvanično četvrtog igrača svijeta to je „smješna“ suma, a taj igrač je jedan od najzaslužnijih za titulu prvaka Evrope...

I, kako trenutno stvari stoje, biće jedan od najvažnijih fudbalera u sezoni u kojoj bi Liverpool poslije 30 godina trebalo da osvoji šampionat Engleske.

**ONA JE NAJBOLJA,
ONA PRIVLAČI PAŽNU – UMIJEĆEM NA
TERENU I SNAŽNIM STAVOVIMA VAN NJEGA**

Dobrodošli u svijet MEGAN RAPINO

Trofej svjetskog prvaka u rukama, osvajanje brojnih individualnih nagrada i priznanja, ali i konfrontacija sa američkim predsjednikom Donaldom Trampom - dobrodošli su svijet Megan Rapino za 2019. godinu.

Krilo Sjedinjenih Američkih Država (34 godine) dostigla je globalnu popularnost, kako zbog svojih dostignuća na terenu tako i onih van njega. Osvojila je Zlatnu kopačku za najboljeg strijelca, dobila je Zlatnu loptu „Frans fudbala“ i nagradu Fife „The Best“ - obje za najbolju fudbalerku na svijetu, istovremeno privlačeći pažnju zbog snažnih stanova i angažovanja u kampanji „equal pay“ – jednakost zarada za fudbalere i fudbalerke.

U širokom intervju za BBC, američka fudbalska kapitenka govorila je o svađi sa Donaldom Trampom, kao i ostalim, kontroverznim pitanjima u kojima je uključenja.

Predsjednik SAD Donald Tramp u junu je, tokom Svjetskog prvenstva u fudbalu za žene,

kritkovao Megan Rapino nakon što je ona u intervjusu za magazin „Eight by Eight“ rekla da nećeći na prijem u Bijelu kuću ako ženski američki fudbalski tim osvoji Svjetsko prvenstvo.

- Iskreno, osjećala sam da je to mnogo manje ozbiljno nego što je u stvari bilo. Nisam u prvi mah shvatila svu „gravitaciju“ svađe sa predsjednikom. Jer, u mom svijetu, predsjednici dražava se ne svađaju sa ljudima na Tวiteru, predsjednici ne vrše nepotreban pritisak na članove svog tima uoči njihove najveće utakmice na turniru. Predsjednici, jednostavno, ne gnjave žene - to nije predsjednički. Srećom, ekipa je bila hlanda na sve to - to nije postalo stvar grupe. I osvojili smo titulu.

Megan Rapino je bila jedna od prvih sportistkinja koja se pridružila protestu Kolina Kapernika, NFL igrača, koji je podstaknut policijskom brutalnošću počeo da kleći tokom intoniranja američke himne. Megan je nakon promjena timskih pravila nastavila protest

odbijajući da pjeva himnu i drži ruku na grudima. Izjavila je i da vjerovatno nikad više neće zapjevati američku himnu ponovo.

- Uoči Olimpijskih igara 2012, odlučila da izadem s tim stavom. Bilo mi je čudno što to u početku nije imalo veliki odjek. Ipak, nakon toga su stizali mnogi pozitivni znaci. Krenuli su neki razgovori. Sjećam se prve Kolinove slike kako kleći i odmah sam osjetila – vjerujem u to što govoriti. Mislim da je svako odgovoran da učini što je najuzbudljije moguće kako bi naša planeta bila bolje mjesto za život.

Rapino je poznata i po tome što se jasno bori za prava LGBT populacije, kojoj i sama pripada. Za relativno kratko vrijeme prošla je prešla je put od stidljive djevojke u školi koja nije znala da je gej, do javne ikone koja ne može da izđe na ulicu a da je ljudi ne zaustave sa zahtjevom da naprave selfi.

- Škola je bila pomalo čudna za mene. Ja sam bliznakinja, moja sestra Rakel je u tom dobu bila zaista sigurna u sebe, ja sam

pokušavala da je pratim. Nisam znala da sam gej, a onda sam shvatila da je to tako očigledno – hvala nikom što mi nije rekao! Shvatila sam tada i da bogatstvo nije samo u novcu, već i u tome da živate život kako želite. Mislim da se ta svijest još uvijek razvija – ljudi se bave različitim stvarima, ali svi moramo da budemo zajedno da bismo promjenili svijet. Sada je mnogo mogućnosti i prostora da budete ono što želite da budete. Nikada ne dozvolite da neko drugi definiše vaš stav ili vaš san.

Megan Rapino je tokom Svjetskog prvenstva postala poznata i po načinu proslave golova – čuvena „The Pose“, kada samouvjereni stoji sa raširenim rukama. Njeno slavlje postalo je i simbolika raskola mišljenja – harizmatični prkos ili prevelika samouvjerenost?

- Počela sam da se bavim sportom da bih stekla samopouzdanje, a fudbalski teren je mjesto na kojem sam pronašla identitet. Biti u američkom timu vam daje samopouzdanje – u društvu ste 23 žene koje su jednako elitne i samouvjereni koliko i vi. Prvi put sam izvela „pozu“ na prijateljskom meču protiv Australije. U početku i jeste bilo arogancije – mi smo, naime, te koje se dobro zabavljaju. Kasnije, tokom Svjetskog prvenstva, više je to bila prkos, ali i radost – radilo se o tome da ne dozvolimo ljudima da uživaju u našoj radosti. Mnogo se tada pričalo o bahatosti, ali mi smo radile ono što smo htjele.

Američka ženska fudbalska reprezentacija, na čelu sa Megan Rapino, bori se za jednakе plate sa kolegama iz muške reprezentacije. Stvar je i pravno formalizovana u aprilu 2018. godine i podvedena pod nazivom „namjerna rodna diskriminacija“. Tokom Svjetskog prvenstva u Francuskoj i navijači su na utakmicama Amerike skandirali „equal pay“, ali su razgovori o posredovanju propali u avgustu.

- U sportu uvijek želite da osvojite sve, a mi ne samo da smo to uspjeli – već smo i postigle to da imamo uticaj sa terena koji doslovno mijenja živote ljudi. Idemo naprijed, mijenjam i sopstvene živote, guramo sport i tražimo samo poštovanje koje zaslужujemo. Vrlo rano smo shvatile da ovo nije samo reprezentacija, da ovo nije samo tim koji se okuplja, već mnogo više od toga. Mi smo u suštini jedinstveni, putnički tim koji ide na razne strane, predstavljajući Ameriku i motivišući mlade djevojke, dječake i ljudi. Jednaka plata bila bi „šlag na torti“ u ovoj godini. Mislim da nijedna profesionalna fudbalerka ne mora više da se dokazuje – više je to stvar ostalih koji to treba da shvate.

DRUGI SASTANAK SINDIKATA PROFESIONALNIH FUDBALERA IZ ZEMLJA REGIONA

Zajedno smo jači: Spajaju nas i problemi i želja da ih riješimo

Slični problemi, sličan način rješavanja problema, komijske i fudbalske veze – sve to je bio povod da se u Ohridu održi drugi sastanak sindikata profesionalnih fudbalera iz zemalja regiona. Pored predstavnika zemlje domaćina, sastanku su prisustvivali predstavnici sindikata Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Srbije i Bugarske.

Ideja za organizovanjem ovakvih sastanaka potekla je od činjenice da pored sličnih prilika kada je u pitanju radno-pravni status fudbalera, veliki broj igrača svoj fudbalski hljev zarađuje upravo na ovom prostoru.

Cilj svih sindikalnih organizacija jeste upravo podizanje standarda u radno-pravnom statusu fudbalera u svim zemljama regiona, a spremaju se zajedničke inicijative prema FIFPro organizaciji u narednom periodu.

Izuzetno je značajno da su, osim Sindikata profesionalnih fudbalera Bosne i Hercegovine, koga uskoro očekuje prijem u punopravno članstvo, svi sindikati u regionu ponopravne članice FIFPro.

Nakon prijema SPFBiH, može se reći da će se zaokružiti jedna faza međunarodnih sindikalnih aktivnosti, kada je ovaj region u pitanju. Time će se, zaključeno je, steži uslovi i za sinergičnije djelovanje svih sindikata kako na međunarodnom, tako i na regionalnom nivou.

Glavna tema sastanka je bila način funk-

cionisanja Arbitražnih sudova, kao i neophodnost njihovog efikasnog i nezavisnog rada, uz puno učešće predstavnika igrača.

Funkcionalan i djelotvoran socijalni dijalog sa nacionalnim savezima, neposredna razmjena iskustava u suočavanju sa izazovima, kao i ideja za njihovo uspješno prevazilaženje još jednom se pokazala kao dobar model za sindikate u regionu. Naravno, svaka zemlja ima svoje specifičnosti u fudbalskim prilikama, ali postoje i mnoge zajedničke teme, često uslovljene ekonomskim prilikama.

Na sastanku je ocijenjeno da pozitivan trend i u regionu, kao i kod nas, predstavlja to što se smanjuje broj slučajeva na arbitražama.

To je, zaključeno je, posljedica povećanja profesionalizma u fudbalu. Uglavnom se takvi slučajevi efikasno rješavaju na osnovu materijalnih dokaza, koji su nedvosmisleni.

Upravo iz tog, ali i mnogih drugih razloga, SPFCG savjetuje fudbalere da traže da potpisuju profesionalne ugovore sa klubovima, jer na taj način definisu svoj status i svoju profesiju.

Na taj način Sindikat im uvijek izlazi u susret i uvijek može da izade u susret ukoliko dođe do kršenja njihovog radno-pravnog statusa. Dogovoren je da se naredni sastanak održi u Crnoj Gori u organizaciji SPFCG.

Na sastanku će, između ostalog, biti riječi i o mogućoj organizaciji Turnira za igrače bez ugovora.

A FIFPRO MEMBER

KONTAKTIRAJTE NAS

Džan 14, 81000 Podgorica
Tel: +382 20 513 531
Fax: +382 20 513 531
info@spfcg.org
spfcg@t-com.me

PREDSJEDNIK SPFCG
ŽELJKO JANOVIĆ
+382 68 813 451
zeljko.janovic@spfcg.org

GENERALNI SEKRETAR
VLADO KRSMANOVIĆ
+382 68 813 426
vladimir.krsmanovic@spfcg.org

ADVOKATI

FILIP JOVOVIĆ
+382 67 406 460
ALEKSANDAR KOVAČEVIĆ
+382 69 369 101
advokati@spfcg.org